ANUL XI. No. 1278 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 8 Decembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

Arhivarii fraudelor...

Nu are fireşte, niciun sens.

M'am obişnuit totuşi să-mi închipui pe toţi arhivarii, copie fidelă a d-lui Coccoz, din «Crima lui Sylvestru Bonnard», de Anatole France.

Un omuleţ ghebos.

Mic, scofâlcit, cu un început de burtă pe care un lanţ gros de alamă şi-a pierdut de mult reflexiile aurii. Miop, arcuit din spate, cu gulerul veşnic murdar, cu lavalieră şi cu mănuşile roase.

Timid şi cinstit.

Timid prosteşte. Şi cinstit până la exasperare. Incurabil.

In fiecare zi, modelul acesta mi-a fost contrazis de copiile reale ale d-lui Coccoz. Şi totuşi, n'am reuşit încă să mă debarasez de imaginea de arhivar pe care mi-am creiat-o.

In sport, ca şi în celelalte domenii, nepoţii d-lui Coccoz nu mai seamănă, cu prototipul breslei.

Nici măcar nu se mai numesc arhivari.

Titlul acesta vechiu a fost înlocuit cu unul mai modern. Mai demn. Mai reprezentativ şi mai impunător: secretar. Uneori simplu, iar alteori şi mai distant: secretar general.

Iar secretarii aceştia generali, comandanţi unici ai dulapurilor de scripte ale Federaţiilor, au abandonat în ultimul timp şi ultimele atribute ale vechilor arhivari: dela timiditate înainte.

Ne-am trezit astfel — după ce un timp am fost obligaţi să vorbim numai de confortul cu care o parte dintre actualii arhivari sportivi şi-au plimbat calităţile oficiale în vagon clasa întâia — că în două din cele cinci sau şase Federaţii, scriptele au fost pur şi simplu contrafăcute.

Un exemplu.

La football, sau pentru a fi mai precişi, la sucursala din Iaşi a Federaţiei de football, s'a găsit terenul unei fraude.

Cine a făcut-o?

Districtul, care a lăsat situaţia lui Sarkadi neclară, utilizându-l pentru unul din cluburile locale cu promisiunea că la C. A. O. va avea din nou drept de joc imediat? Clubul care l-a utilizat? Vreunul din trepăduşii locali, cari au refăcut cu un consimţământ autorizat, cazierul?

Nu se ştie.

La Districtul Iaşi a fost descoperită totuşi o fraudă.

S'a descoperit la rugby o altă măsluire de legitimaţii pe care presa a înglobat-o sub titlul «Cazul Penescu».

Penescu?

Nu mă duc prea des la rugby. Nu pot pretinde deci că cunosc toate numele cari circulă pe terenurile dela şosea în zilele când bătăile dintre jucători, arbitri, spectatori şi oficiali colaborează duminical la desfăşurarea «campionatului de rugby».

Urmăresc însă foarte atent rugbyul. Citesc regulat cronica matchurilor. Avanti-cronica şi procesele verbale ale Federaţiei.

Şi totuşi niciodată nu m'am înpiedicat în excursiile acestea de documentare rugbystă, de hopul — destul de sonor — al acestui nume.

Penescu?

Dar atunci de unde a răsărit domnul acesta în «frauda» dela rugby. De unde dreptul de a intra la Federaţie singur. Când secretarul era absent. De a cotrobăi în arhivă. De a alege legitimaţiile. De a le schimba datele. Şi de a le măslui, după nevoile meschine de sport redus stupid la legitimări, proteste şi rezultate, pentru un club care îşi abandonează astăzi vătaful, în poala unei suspendări iminente?

Dar cel puţin — pentru a termina o dată şi cu această poveste care a pus în circulaţie un nume prin nimic altceva îndrituit a se vedea vânturat în presă — d. Penescu este într'adevăr autorul falşurilor dela rugby?

Este suficient simplul fapt că şi-a luat asupră-şi răspunderea, pentruca chestiunea să fie închisă?

Sau poate, aşa cum se spune, altcineva a corectat datele legitimaţiilor?

Iar autorul mărturisit al acestor falsuri nu este decât un suporter care, nu are ce să piardă însuşindu şi vina.

Admiţând să suporte o sancţiune care să-l elimine dintr'un sport în care nu are neapărată nevoie de o calitate oficială. De care nu-l leagă nimic.

Aşa cum în toate sporturile, sunt pline cluburile de astfel de suporteri guralivi şi inutili. Oricâţi pofteşti. Berechet...

Iar din berechetul acesta, de suporteri s'a găsit unul care să-şi lege numele de un fals.

Va fi sancţionat desigur. Va fi probabil exclus pe viaţă din Federaţie.

Ei şi?

Dar înainte de a fi exclus, s'a verificat mai întâi că el este într'adevăr autorul? Cu adevărat el?

In arhivele a două din cele 5 sau 6 Federaţii câte avem, s'au descoperit două fraude.

Bietul domn Coccoz, patronul spiritual al arhivelor...

Ce cruntă moştenire a lăsat actualilor secretari, cu timiditatea lui prostească şi cinstea pe care şi-a păzit-o întotdeauna exasperant...

Şi cum au evoluat arhivarii!...

GEORGE FULGA

Lăsaţi-i să înveţe...

Multe obiecţiuni şi multe proteste a legitimat reluarea în plină iarnă a campionatului naţional de football. Au fost, bineînţeles, şi aprobări, pentrucă aşa e regula: când unul are prilej de supărare, trebue neapărat să fie altul care să se bucure. Şi s'au înşirat astfel, fel de fel de motive întăritoare a protestului contra călcării principiului sfânt al intangibilităţii sezonului de iarnă. Ba că nu vine publicul şi cluburile păgubesc, ba că jucătorii nu pot rezista la frig, ba că aşa şi pe dincolo. S'a omis însă în această campanie de protest contra înfrângerii unei tradiţii, un motiv pe care noi îl găsim pur şi simplu capital. El singur ar fi putut pune pe goană ideea care până acum n'a produs propriu zis decât câţiva degeraţi şi importante deficite pecuniare. Iată-l: necesitatea de odihnă pentru arbitri. Nu zâmbiţi, pentrucă nu e glumă, mai ales că odihna această binemeritată nici noi nu o înţelegem ca o simplă trândăvie, deşi, în definitiv, au bieţii oameni drepturi civice şi pot face orice vor fără să fie obligaţi să dea cuiva vre'o socoteală...

Aşa dar părerea noastră, care va fi desigur împărtăşită imediat şi de cei cari văd lucrurile la fel ca noi, este că odihna arbitrilor nu trebuia sacrificată, iar sezonul de iarnă utilizat pentru orice numai pentru football nu. Pentrucă arbitrii nu-s plătiţi şi n'au motiv să facă sacrificii, apoi, pentrucă cei mai mulţi au încurcat destul de bine iţele o vară întreagă, aşa că nu se simţea nevoia să le mai încurce şi iarna. Mai ales că, după performanţele realizate în plin sezon era absolut strict necesară o perioadă de reconfortare technică. Adică o punere la punct a cunoştinţelor cari se cam evaporează vara, din cauza căldurii şi, câteodată a impetuozităţii adversarilor încredinţaţi în deplină proprietate o oră şi jumătate. Noi ni-i închipuiam pe aceştia — adică pe arbitrii cari se cam uzează — ca pe un fel de automobile cari trebue neapărat reparate odată pe an pentru a nu se poticni din metru'n metru când sunt scoase la şosea. Şi îi vedeam stând iarna, doi câte doi în vre'o clasă bine încălzită, ascultând lecţiile vre'unui staroste care nu uită uşor ce a învăţat, de vreme ce în timpul verii nu intră şi nu ese niciodată înspăimântat de pe teren. Vă mărturisim sincer că aşa-i vedea imaginaţia noastră pe arbitrii cari nu sunt azi betegi numai şi numai pentru că jandarmii încă sunt forţă publică în România...

Şi când colo, iată-i la 10 grade sub zero, zburdând zglobii pe terenuri îngheţate, ca şi când o viaţă întreagă n'ar fi făcut altceva decât să arbitreze iarna, ca şi când ce au pătimit o vară întreagă n'a fost decât pentru a li se părea junghiurile de acum mai puţin dure şi înjurăturile aşijderea...

Iată aşa dar motivul cel mai tare şi cel mai uşor de invocat de cei ce nu se'npacă cu starea actuală de lucruri.

Şi avem credinţa că încă mai este timp de îndreptare. Pentrucă iarna e deabea la început, iar arbitrii, slavă Domnului, învaţă greu, dar învaţă sigur...

L. R.

Nu vom avea hockey internaţional?

Chiria prea mare percepută de direcţia patinoarului artificial va stânjeni un sezon care se anunţa sub cele mai bune auspicii. Ce ne declară un conducător de club

Viaţa sportivă de iarnă a Capitalei este sintetizată, anul acesta, de hockey-ul pe ghiaţă. Nu mai încape nici o îndoială în această direcţie, deoarece elementele cari ar fi putut, eventual, să dea o altă turnură activităţii de iarnă, azi nu mai există. In primul rând, concurentul obişnuit de anii trecuţi, boxul, a fost trecut definitiv la rebut, dat fiind faptul că reuniunile săptămânale de cartier îşi au publicul lor constant. Şi pe lângă aceasta nu pot face o concurenţă simţită în nici un caz. In al doilea rând, eşecul reluării Diviziei Naţionale a distrus şi perspectiva unui sezon footballistic, care ar fi putut în alte condiţiuni atmosferice, să primejduiască normala desfăşurare a activităţii hockey-ului pe ghiaţă.

Sportul acesta rămâne aşa dar să îmPlinească singur exigenţele de spectacol sportiv pentru întreaga iarnă. Numai că au intervenit şi aci anumite fapte, cari departe de a uşura desfăşurarea activităţii, îi pun beţe în roate. Şi asta de o manieră care va putea aduce la un moment dat o sistare completă şi păgubitoare din toate punctele de vedere.

CHIRII EXORBITANTE

Intr'adevăr, conducătorii patinoarului artificial, care este singurul în măsură să asigure unui match de hockey pe ghiaţă o bună desfăşurare, şi un cadru comod pentru spectatori, nu par a fi înţeles deplin rosturile acestui sport şi mai ales necesitatea unei menajări mai mult sau mai puţin atentă. Şi, în loc să facă facilităţi cari să însemne adesea chiar sacrificii, impun cluburilor cari vor să organizeze partide, în special internaţionale, chirii deadreptul exorbitante. Pe cari aceste cluburi nu le pot suporta fără a-şi prejudicia grav un echilibru bugetar socotit cu migăleală în funcţie de un buget întotdeauna şubred.

CE NE DECLARA UN CONDUCATOR DE CLUB

Am primit eri la redacţie vizita conducătorului unuia din cele mai mari cluburi bucureştene de hockey pe ghiaţă. Şi acest conducător, care ne împărtăşise mai de mult proectul unei vaste campanii internaţionale de hockey pe ghiaţă, îşi manifesta pesimismul pentru ceiace va reuşi să înfăptuiască din acest proiect, în condiţiunile imposibile pe cari i le oferă factorii determinanţi. Adică proprietarii patinoarului artificial.

Iată ce ne-a declarat, în esenţă, acest conducător:

HOCKEY-UL TREBUE MENAJAT NU EXPLOATAT

«In străinătate, hockey-ul pe ghiaţă a ajuns cel mai gustat spectacol al sezonului de iarnă. Marile matchuri aduc asistenţe extraordinare şi reţete fabuloase.

«Acest lucru este cunoscut fără îndoială de toţi acei cari sunt cât de puţin în curent cu mişcarea sportivă internaţională. Proprietarii patinoarului cunosc şi ei situaţia şi au falsa credinţă că ceiace se petrece aiurea poate fi şi la noi. Chiar dacă este o mare deosebire de conjunctură. Şi astfel, considerând hockey-ul pe ghiaţă drept un sport de mare sepctacol, îl tratează ca atare, adică aşteaptă de pe urma lui beneficii importante.

«Ar fi pueril să se susţină că acei cari au investit capital într'o întreprindere nu trebue să aibe şi rodul respectiv. Numai că într'o astfel de întreprindere, fructificarea se face «à la longue». Pentrucă hockey-ul pe ghiaţă este în Bucureşti deabea la un fericit început. Aşa că, în chiar interesul celor cari îl cred spectacol renumerator ar trebui menajat şi nu exploatat. Exploatarea lui, ca să zic aşa, neraţională îl va anemia într'un singur sezon chiar, aşa că cei cari au învestit capitalul vor rămâne doar cu iluzii. Din contra, o menajare inteligentă a acestui sport îl va populariza şi-l va face să calce pe urmele străinătăţii, unde a ajuns la un grad nesperat de desvoltare».

UN SEZON QUASI COMPROMIS

Sezonul acesta internaţional se anunţa bogat, pentrucă toate cluburile bucureştene şi-au impus sacrificii întru alcătuirea unui program internaţional de mare anvergură. Numai că sacrificiile acestea se isbesc de lipsa de înţelegere amintită mai înainte, de pe urma căreia nu este exclus ca întreg sezonul să iasă compromis.

Inţelegem să facem sacrificii, să aducem în Bucureşti marile echipe europene şi să oferim publicului nostru sportiv spectacole interesante din toate punctele de vedere. Toate acestea însă într'o deplină armonie de interese a tuturor factorilor importanţi. Pentrucă unul să facă sacrificii şi altul să ceară numai beneficii, va înţelege oricine că nu este o situaţie tenabilă. De aceia, faţă de pretenţiile exagerate ale proprietarilor patinoarului artificial, pretenţii întru nimic justificate, credinţa tuturor acelora dispuşi să facă sacrificii, este că absolut toate proectele sunt irealizabile.

Revoluţia sportivă a Germaniei hitleriste

Cum intenţionează Germania să organizeze viitoarele jocuri Olimpice dela Berlin

O mare anchetă a ziarului „L'Auto"

Robert Perrier dela «L'Auto», a făcut o mare anchetă în lumea sportului german. In ultimul număr al marelui ziar parisian se ocupă de problema organizării Olimpiadei de la Berlin. Dat fiind faptul că datele pe cari le conţine această parte a anchetei interesează deopotrivă toată lumea sportivă, reproducem mai jos câteva pasagii mai interesante:

BERLIN. — Germania este săracă Poporul german rezistă foarte mult la foame şi acceptă să mănânce puţin şi prost. El trăieşte «au relenti», fără bucurie, fără bună dispoziţie, fără confort; el încovoae şira spinării şi suportă toate sacrificiile.

Pentruce?

Pentrucă este obsedat de ideea că privaţiunile de orice fel vor aduce — mai curând sau mai târziu — o eră de prosperitate în întregul Reich. Un suport moral îl anină, un suflu de grandoare naţionalistă îl înflăcărează..

Aceasta este atmosfera dela Berlin şi de pretutindeni în Germania. Şi sportul, este în sărăcia generală de acolo mai bine privit ca oricând

Am solicitat o convorbire d-lui Lewald, preşedintele comitetului organizator al jocurilor olympice din 1936. Interlocutorul meu este un bărbat masiv, stilat ca un consilier de ambasadă, surâzător şi optimist ca un om care conduce o afacere prosperă. Fizicul său, cu masca austeră şi părul alb, impune o respectuoasă deferenţă.

Stadion Kolossal...

Inainte de a veni Hitler la putere comitetul olympic german elaborase planurile viitorului stadion olympic. D. Marsch, arhitectul statului, construise o machetă complectă care mulţumise toate competenţele în materie. Presa europeană publicase numeroase reportagii în legătură cu acest stadion. Construcţia urma să înceapă.

Vine Hitler. Una din primele sale preocupări au fost jocurile olympice. El chemă în audienţă pe preşedintele Lewald, căruia îi ţinu cam acest limbaj: «Germania trebue să organizeze jocuri Olympice magnifice. Mai impozante chiar decât America...». Opt zile mai târziu, Hitler se găsea în incinta stadionului Grunewald şi primea explicaţii din partea inginerului care alcătuise planurile noului stadion. Dupăce se informă, declară:

«Domnilor: nu! Proectul dv. este sărac, meschin. Totul la oparte. Trebue făcut altceva. Altceva mai mare, ceva german, Kolossal.

«Suprim câmpul de curse şi iată 50 hectare în plus. Şi să mi se construiască un adevărat stadion, nu o miniatură. Vreau să aibe 100.000 locuri de stat. Vreau de asemenea o piscină cu tribune pentru 10.000 spectatori. Peste 15 zile, d-le Marsch, să-mi prezinţi nouile planuri».

Şi astfel, toate sporturile jocurilor olympice — afară de vâsle şi yachting cari se vor desfăşura la Grunau — vor avea loc pe acelaş teren.

Dar banii?...

— Dar unde găseşte Germania bani pentru a construi un asemenea stadion?

La această întrebare, interlocutorul meu nu răspunse prea curând Intr'un târziu, preşedintele începu:

«Guvernul va face cele necesare. Poporul german de asemenea. Se evaluiază la 10 milioane mărci cheltuelile necesitate de această operă Vom face o loterie olympică de pe urma căreia vom avea 1 milion mărci.. Apoi vom emite timbre speciale...

— Va fi suficient?

«Contribuţia statului va complecta restul...

Satul olympic

Se va face un stadion grandios, dar se va construi şi un «sat olympic» pentru a găzdui pe reprezentanţii celor 53 ţări din noul şi vechiul continent cari vor fi în 1936 la Berlin.

Lucrurile sunt aranjate.

Von Tschammer a decis ca barăcile militare ale celebrului câmp de manevre, cari se întinde la extremitatea faimoasei porţi a Brandeburgului, să fie puse la punct. Şi acest câmp de manevre, situat la 20 minute de stadion cu autocarul, va fi un adevărat sat olympic.

Artele

In marginea jocurilor, Germania va da o egală atenţie manifestaţiunilor artistice. Comitetul olympic a comandat celebrului compozitor Richard Strauss, imnul oficial al jocurilor.

Jocurile de iarnă

Jocurile de iarnă se vor desfăşura aproape de Munchen, la Garmisch, în Alpii bavarezi, la 2000 metri altitudine. Ele vor coincide cu epoca faimosului carnaval german.

O nouă trambulină de ski, imaginată de faimosul inginer german Zentziski — rechemat special din Turcia — va permite salturi de 90 metri, şi dacă, din întâmplare, timpul nu va fi prielnic, jocurile de iarnă vor avea loc pe un stadion care este în construcţie.

Pregătirea atleţilor

Iată cum îşi prepară Germania atleţii.

Există un curs special de preparaţie olympică. Cinci sute de candidaţi, dela 15 la 23 ani sunt încercaţi timp de 15 zile. Se caută talente. Sunt deasemeni şi faimoasele «Deutschekampfspiele». In 1934 şi 1935, Germania va organiza — exact după sistemul jocurilor olympice de vară şi iarnă — jocurile naţionale.

Şi această preparaţie apasă bugetul cu circa un milion mărci..

*

Iată câteva date inedite asupra organizării jocurilor olympice, date cari desigur vor interesa pe cetitorii noştri.

Refuzăm să credem...

In lumea footballului bucureştean s'a răspândit de câteva zile un svon caracteristic.

Se spune că mai marii O. N. E. F.-ului au luat o hotărâre draconică.

In viitor, jucătorilor de football cari îşi fac stagiul la instituţia din Dealul Spirei şi studenţilor ei, nu li se vor mai permite să joace în echipele de club.

Svonul a fost răspândit, iar O. N. E. F.-ul nu l-a desminţit. Mai mult, se pare că unii jucători au şi primit ordine în acest sens. Iar în gospodăria cluburilor, s'au şi produs perturbări din cauza acestor ordine.

După cum am afirmat din capul locului, am refuzat să dăm crezare acestui svon.

Iată dece.

Cunoaştem perfect profundul spirit sportiv al d-lui general Bădulescu şi ştim că footballul e bine văzut de toţi acei cari au un cuvânt de spus la O. N. E. F.

Totuşi, ordinul trebue să-l fi dat cineva, din moment ce câţiva jucători s'au şi abţinut dela matchuri. Astfel stând lucrurile, nu sunt posibile decât două ipoteze:

1) Ori ordinul s'a dat fără ştirea d-lui general Bădulescu;

2) Ori s'a prezentat spre aprobare o măsură al cărei caracter antisportiv a fost camuflat.

Şi într'un caz şi într'altul măsura e regretabilă. Iată dece credem că O. N. E. F.-ul va da un comunicat în care ori va reveni asupra măsurei, ori îi va preciza caracterul.

b.

Axioti şi Toma Aurel au debutat la Paris..

...printr'o vizită la «L'Auto», care are pentru amândoi, aprecieri elogioase. Axioti în «competiţia celor patru»

PARIS 7. — Campionul semigreu al României, Gh. Axioti, Toma Aurel şi managerul lor, maestrul Petre Alexandrescu au sosit la Paris.

Cei doi boxeuri şi-au fixat câmpul de antrenament în sala lui Robert Eudeline, managerul lui Gandon şi au şi început lucrul.

GH. AXIOTI

Toma are sparring-partneri câteva muşte de seria doua. Iar Axioti se antrenează cu Gandon.

Amândoi sunt în excelente condiţii fizice şi şi-au câştigat aici o încredere pe care Eudeline ne-a comprimat-o eri în următoarea declaraţie:

— Vom face matchuri mari!

LA L'AUTO

Pentru a-şi anunţa sosirea, cei doi boxeuri însoţiţi de Eudeline şi maestrul Alexandrescu au făcut o vizită de curtoazie la «L'Auto», unde au fost primiţi de Dethes, primul redactor al marelui cotidian francez.

A doua zi, «L'Auto» a publicat următoarele, în legătură cu această vizită:

«Abia sosiţi din România, campionul român de categorie mijlocie Axioti, a venit să ne viziteze. A fost acompaniat de d. Robert Eudeline, reprezentantul său în Franţa, de maestrul Alexandrescu, managerul său şi de Aurel Toma, campion român la categoria muscă.

«Axioti vine în Franţa pentru a participa la «competiţia celor patru» deschisă de Jeff Dickson şi la care urmează să participe Seelig, Piazza, Ignacio Ara şi Roth, iar învingătorul să fie opus lui Marcel Thil.

— «Frumosul trecut sportiv al lui Axioti — a spus Eudeline — garantează succesele pe cari le va repurta».

«In palmaresul campionului român figurează numeroase victorii, iar publicul parizian îl va revedea boxând, cu multă plăcere. Cea mai arzătoare dorinţă a acestui admirabil atlet este de a-şi lua revanşa asupra lui Roth.

«Cât priveşte pe Toma, el a făcut la Paris-Ring, o exhibiţie foarte aplaudată în compania lui Young Perez.

«Ambii boxeuri vin plini de hotărâre şi speră să se afirme pe ringurile franceze».

Opt înaintaşi în valoare de 25 de milioane

Se ştie că Arsenal are jucătorii cei mai bine plătiţi. Dar nu numai salariile sunt mari. Fabuloase sunt şi sumele cari s'au plătit pentru deslegările lor. In total se poate spune că Arsenal a debursat pentru linia de atac 25 de milioane de lei.

Iată sumele plătite în lire pentru fiecare jucător.

David Jack 10.340, James 8000, Dunne 8000, Toleman 4000, Bowden 3000, Bastin 2000, Hulme 2000, Lambert 1000.

In total deci 38.000 lire, adică 25 de milioane lei.

Stadiul Român în Franţa

Tratativele duse de d-nii G. Nicola şi Virgil Ioan în numele clubului Stadiul Român, au fost încununate de succes şi în cursul acestei luni echipa roşalbastră sub conducerea d-lui inginer N. Mărăscu va părăsi ţara spre a susţine în Franţa trei matchuri, cu echipe din sud.

Formaţia Stadiului Român se spune că va fi întărită cu: **Fântâneanu, Tarabega, Dan Ştefănescu, C. Florea, G. Sterian şi eventual Tudor Florian.**

Cu acest efectiv complectat, roşalbaştrii vor putea face o figură mai mult decât onorabilă.

Numai că această deplasare este ameninţată de organele de conducere ale rugbyului, în oarecare măsură pe bună dreptate.

Stadiul Român, cu ocazia deplasării în Franţa în primăvara trecută, s'a împrumutat dela F. R. R. cu suma de lei 20.000 — cu obligaţia de restituire până la o dată care a trecut.

Cum până în prezent roşalbaştrii mai datorează încă 16.000 lei, se spune că în şedinţa de comitet de Vineri seară se va propune autorizarea turneului sub condiţia achitărei datoriei.

Recunoaştem că strict legal, măsura F. R. R.-ului este justificată; însă dacă se va avea în vedere câştigul pur sportiv ce-l aduce o asemenea deplasare, suntem siguri că se va găsi posibilitatea unei noui păsuiri.